

ת"פ 46108/07/11 - מדינת ישראל, ענף תביעות מחוז ירושלים נגד שמואל עקיבא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46108-07-11 מדינת ישראל נ' עקיבא
בפני כבוד השופט דב פולוק
בעניין: מדינת ישראל
ענף תביעות מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד ניר בינשטוק

המאשימה

נגד

שמואל עקיבא

ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן-עמי

הנאשם

הכרעת - דין

הנאשם זכאי.

הנאשם מואשם בכתב האישום באיסור התבטאות גזענית, עבירה לפי סעיף 15 לחוק איסור אלימות בספורט תשס"ח-2008.

על פי כתב האישום, "בתאריך 27.3.10 בשעה 20:50, באצטדיון טדי בירושלים, במהלך משחק כדורגל התבטא הנאשם באופן גזעני ... הנאשם קרא לעבר הקבוצה היריבה "מוחמד מת ומוות לערבים".

ב"כ הנאשם אינו חולק שהביטוי "מוות לערבים" נופל בגדר האיסור בחוק.

לאחר שמיעת הראיות עולה שעסקינן בעדות יחידה של השוטר איתמר אוהיון (ע"ת 1). על פי דו"ח הפעולה שערך (נ/2) הוא התמקם "ביציע המזרחי באמצע היציע בין קומץ אוהדים צעירים אשר החלו לשיר במהלך המחצית השנייה." העד הבחין "באדם אשר לבש ג'נס כחול ג'קט שחור לבן אשר שר וצועק "מוחמד מת ומוות לערבים. ברגע זה (הוא - ד.פ.) ניגש לאדם הודעתי לו שהוא עצור..."

הן דו"ח הפעולה (נ/2) והן דו"ח המעצר (נ/3) מזכיר שמות של שני שוטרים נוספים שהשתתפו במעצרו של הנאשם, אך

שוטרים אלה לא ערכו כל תרשומת בכתב ולא העידו בבית המשפט.

בעדותו בבית המשפט העד אמר שהוא אינו זוכר את האירוע "אני לא זוכר מה שהיה לפני שש שנים, אני מעיד על סמך דו"ח הפעולה שלי" (ע' 19 לפרוטוקול שורה 23 וראה גם ע' 19 לפרוטוקול שורות 18 - 19). להערכת העד היו בין 7000-9000 אנשים ביצע המזרחי אותה שעה (ע' 17 לפרוטוקול שורה 16) והיו תופים וזמבורות (ע' 18 לפרוטוקול שורה 12). לדברי השוטר הרבה מהאנשים ביצע שרו "מוות לערבים" (ע' 21 לפרוטוקול שורות 6 - 7, 22 - 23). השוטר נשאל מדוע דווקא שם לב לנאשם ומדוע דווקא החליט לעצרו והשיב שהוא זיהה את הנאשם כאדם דומיננטי (ע' 17 לפרוטוקול שורה 27, ע' 18 לפרוטוקול שורה 1, ע' 23 לפרוטוקול שורה 23). יחד עם זאת, אישר העד שבדו"ח הפעולה שערך אין כל אזכור שהנאשם היה "דומיננטי" והמילה "דומיננטי" אף לא מופיעה בדו"ח הפעולה (ע' 23 לפרוטוקול שורות 24 - 25). בהעדר רישום בדו"ח הפעולה, העד לא ידע לומר באיזה מרחק היה מהנאשם בעת שהבחין בעבירה (ע' 17 לפרוטוקול שורה 27) או אם עמדו אנשים בינו לבין הנאשם (שם, שורה 32). הוא לא היה מסוגל לומר באיזה שורה וכיסא הוא ישב, באיזה שורה וכיסא ישב הנאשם ולא שלל שהוא ישב מאחורי הנאשם ולא מצדו (ע' 20 לפרוטוקול שורות 19 - 30). העד נשאל "יכול להיות שאתה ישבת מאחוריו (הנאשם - ד.פ.) וקפצת עליו? והוא השיב "יכול להיות" (ע' 23 לפרוטוקול שורות 28 - 29).

ע"ת 2, רס"מ ג'ולי טל, גבתה את אמרת הנאשם (ת/1). היא אישרה שהראיות לדברים הגזעניים בדו"ח הפעולה של השוטר ושהנאשם הכחיש ששר שירה גזענית (ע' 26 לפרוטוקול שורות 22 - 23, 28).

לבקשת הצדדים, רס"מ עפ"י מחמוד העיד כעד מטעם בית המשפט. גם מעדותו עולה שהראיות בתיק הן דו"ח הפעולה של השוטר ושהנאשם הכחיש את ביצוע העבירה. לדבריו, לאחר עיון בתיק החקירה, עולה שלא בוצעו פעולות חקירה נוספות כולל פעולות לאיתור מצלמות אבטחה (ע' 29 לפרוטוקול שורות 4 - 7).

במכתב תשובה לפניית ב"כ הנאשם השיבה המאשימה (נ/1) ששני חשודים נוספים שנעצרו גם בשל קריאות גזעניות באצטדיון "נגדם לא הוגש כתב אישום בשל העדר ראיות מספיקות". בעניין בקשת הסניגור "לקבלת קלטות המצלמות שהופנו לעבר היציע בו ישב מרשך (הנאשם - ד.פ.) - עלה כי אין כל תיעוד של מצלמות משטרתיות".

באמרתו של הנאשם (ת/1) שנגבתה סמוך אחרי מעצרו באצטדיון טדי, הכחיש הנאשם ששר "מוחמד מת" או "מוות לערבים". אדרבא, לדבריו, ... הנהגתי שירה של זוהר ארגוב... (ת/1 שורה 20). בדו"ח המעצר תגובתו למעצרו בשל "קריאות גזעניות" נרשמה כ-"אני לא שרתי את זה".

בעדותו בבית המשפט הנאשם חזר והכחיש שהוא שר או צעק הדברים הגזעניים המיוחסים לו בכתב האישום (ראה למשל ע' 30 לפרוטוקול שורה 19 ו-ע' 31 לפרוטוקול שורות 10 - 12). לדברי העד "במהלך המשחק הרגשתי התנפלות מכיוון אחורי ובא אלי שוטר, בלש, ועצר אותי (שם, שורות 6 - 7).

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם ולאחר שעיינתי בחומר הראיות ושקלטיו ולאחר שהזהרתי את עצמי כי

בעדות יחידה עסקינן, החלטתי לזכות את הנאשם.

הראיה היחידה נגד הנאשם היא עדות היחידה של השוטר. אין חולק שבאותה עת היו אלפי אנשים בתוך היציע, רעש של תופים וזמבורות, עשרות, מאות ואף אולי אלפים שרים וצועקים, כולל מספר בלתי מוגדר של אנשים צועקים את אמרות הגזעניות המיוחסות לנאשם. על המאשימה הייתה לשכנעני מעבר לכל ספק סביר, שתוך ההמולה הזאת, השוטר היה יכול להבחין שהנאשם הוא אשר אומר את קריאות הגזעניות המיוחסות לו בכתב האישום. אולם, אין בדו"ח הפעולה של השוטר או בעדותו בבית המשפט כדי לקבוע שהשוטר עמד במרחק ובזווית כדי לוודא את תוכן הדברים שנאמרו, דהיינו, אמרות גזעניות להבדיל משיר של ארגוב וכן שהדברים נאמרו על ידי הנאשם להבדיל ממישהו בקרבתו. דווקא בעניין זה לא היה בידי השוטר להעיד בדרך חד משמעית ומשכנעת. אדרבא, העד אף לא שלל שהוא התרשם שהנאשם אמר את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום, בעת שהשוטר עמד מאחורי הנאשם כשהנאשם מוקף אנשים משני צדדיו.

מנגד, הנאשם הכחיש בעקביות ובכל הזדמנות שהוא אמר את האמרות הגזעניות. בדיון במעצר הימים אמר הנאשם לשופט שישב בדיון "יש את המצלמות של המשטרה שמופנית אלינו ואם נראה שם שצעקתי אני מוכן להיכנס למאסר עולם" (נ/4 שורות 18 - 19).

הואיל והגעתי למסקנה שאין לסמוך את ידי על עדות היחידה של שוטר, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת בכתב האישום.

בנסיבות אלא לא מצאתי צורך להתייחס לטענות ב"כ הנאשם בעניין מחדלי חקירה ואכיפה בררנית. הנני גם משאיר לצורך עיון את טענת ב"כ הנאשם שהאמרה "מוחמד מת" אינה נופלת לאיסור בחוק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ו, 10 אפריל 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד ניר בינשטוק, הנאשם ובא כוחו עו"ד איתמר בן-עמי.